

Sygn. akt I PZ 9/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Romuald Dalewski

w sprawie z powództwa A. Ż.

przeciwko „P.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (poprzednio „P.”
Spółka Akcyjna Oddział w R.)

o uznanie wypowiedzenia o pracę za bezskuteczne i wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 marca 2023 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim
z dnia 27 października 2022 r., sygn. akt V Pa 56/21,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 października 2022 r. (sygn. akt V Pa 56/21) Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie z powództwa A. Ż. przeciwko „P.” Spółce z o.o. z siedzibą w K. o uznanie wypowiedzenia o pracę za bezskuteczne i wynagrodzenie, na skutek kasacji pełnomocnika powoda A. Ż. od wyroku z dnia 26 kwietnia 2022 r. Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 350 k.p.c. w związku z art. 553 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks Spółek Handlowych, z urzędu sprostował oczywistą niedokładność sądu w

komparycji oraz uzasadnieniu wyroku z dnia 26 kwietnia 2022 r. w ten sposób, że w miejsce pozwanego: <<„P.” Spółki Akcyjnej Odział w R.>> wpisał prawidłowe oznaczenie strony pozwanej: <<„P.” Spółkę z o.o. z siedzibą w K.>>.

Pismem z dnia 3 listopada 2022 r., pełnomocnik strony powodowej wniosł do Sądu Najwyższego zażalenie, zaskarżając ww. postanowienie, zarzucając rażące naruszenie prawa poprzez zastosowanie art. 350 k.p.c. w zw. z art. 533 § 1 k.s.h. i dokonanie błędnej oraz rozszerzającej wykładni wskazanych przepisów. Strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania w zakresie objętym postanowieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik powoda w zażaleniu z dnia 3 listopada 2022 r. nie wskazał żadnej podstawy prawnej wywiedzionego przez siebie środka zaskarżenia. Tymczasem, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, zażalenie przysługuje na postanowienie w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki przez sąd pierwszej instancji (art. 394^{1a} § 1 pkt 8 k.p.c.). Nie dotyczy to natomiast postanowienia wydanego przez sąd drugiej instancji, niezależnie od tego, czy sąd ten prostuje oczywistą omyłkę w wyroku pierwszej, czy drugiej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 maja 1999 r., III CZ 34/99, LEX nr 521786; z 27 stycznia 1999 r., II CZ 158/98, LEX nr 50660; z 9 grudnia 1998 r., II CZ 143/98, Prok. i Pr.-wkł. 1999/9, poz. 35). Co prawda w wyroku z 4 listopada 2010 r., IV CSK 188/10 (Biul. SN 2010/12, s. 17), Sąd Najwyższy uznał, że jeśli orzeczenie sądu drugiej instancji, prostujące oczywistą omyłkę, ingeruje w istocie w rozstrzygnięcie merytoryczne, to może zostać od niego wniesiony środek zaskarżenia, ale jedynie w postaci skargi kasacyjnej (podobnie Sąd Najwyższy w wyrokach z 10 maja 2018 r., I UK 110/17, OSNP 2019 nr 9, poz. 22, oraz z 6 lutego 2018 r., IV CSK 60/17, LEX nr 2507097; tak M. Manowska [w:] A. Adamczuk, P. Pruś, M. Radwan, M. Sieńko, E. Stefańska, M. Manowska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany; Tom I. Art. 1-477(16), LEX/el. 2022, art. 350).

Kwestie zażalenia składanego do Sądu Najwyższego reguluje przepis art. 394¹ k.p.c. Wskazuje on na dwie grupy postanowień sądu drugiej instancji, co do

których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, tj.: na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.). Powołane wyżej regulacje zawierają więc zamknięty katalog orzeczeń, na które przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (tak: M. Manowska [w:] A. Adamczuk, P. Pruś, M. Radwan, M. Sieńko, E. Stefańska, M. Manowska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany; Tom I. Art. 1-477¹⁶, LEX/el. 2022, art. 394¹; por. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17, niepubl.).

Postanowienie, które zaskarżyła strona powodowa, nie zostało wymienione w powyżej przytoczonych przepisach, co skutkuje jego niedopuszczalnością (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 listopada 2010 r., III SO 3/10, z dnia 9 marca 2011 r., III SO 1/11, niepubl., z dnia 13 lipca 2022 r., III CZ 229/22, LEX nr 3480445.).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., odrzucił zażalenie jako niedopuszczalne.

[SOP]

[ł.n]